

LOTZ KÁROLY (1833-1904)**Nyár allegóriája (Nyár), 1890-es évek**

Olaj, vászon, 144x108 cm

Jelezve jobbra lent: f. Lotz

Kezdő ár: 7 500 000 Ft / 25 000 EUR

Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft

Estimated value: 33 333 – 50 000 EUR

KIÁLLÍTVA:

• Lotz Károly emlékkiállítás.

Múcsarnok, Budapest, 1933.

katalógus: 10, 16, vagy 48. számon

Giovanni Battista Tiepolo:
Vénusz és az Idő allegóriája, 1754-58,
Nemzeti Galéria, London**EGY ELISMERT MŰVÉSZ**

Lotz Károly az 1890-es években, a *Nyár allegóriájának* megfestése idején már elismert, díjakkal kitüntetett, reprezentatív állami megbízásokkal foglalkoztatott művész volt; korának egyik legfoglalkoztatottabb freskőfestője. 1884-ben felkérték az Operaház, ezt követően pedig többek között a Pécsi Székesegyház és a Magyar Tudományos Akadémia monumentális freskóinak megfestésére.

Lotz Károly egy eklektikus, stílusutánzó kor szülötte. A 19. század második felében, mind az építészetben, mind a képzőművészetben a klasszikus, ókori vagy reneszánsz művészet kifejezőmódjai éledtek újjá. Az igazán nagy mesterek, mint például Lotz is, képesek voltak arra, hogy a korstílust saját hangnemükkel ötvözzék, valamint érzékenyen reagáljanak a különböző műfajok együttes megjelenésének harmóniájára.

A nagyszabású, komoly felkészültséget igénylő és hosszan tartó feladatok között Lotz időt hagyott magának a műtermi munkára is; itt kisebb méretekben hozta létre alak-és aktábrázolásait, portréit és tájképeit, mely műveken egyaránt megcsillogtatta tehetségét, készségét, képzelőerejét és mesterségbeli tudását.

Lotz pályája kezdetén a bécsi Akadémia növendéke és a Rahl-iskola követője volt. Annak ellenére, hogy Lotz egykori mestereinek eszköztárát saját stílusához igazítja, oeuvre-jében a germán mitológia idealizált nőalakjainak jelenléte szinte folyamatos. Festészetére a legnagyobb hatást Michelangelo, Raffello és Tiepolo munkássága gyakorolta.

A *Nyár allegóriája* nőalakját ezúttal rajongással szeretett nevelt lányáról, Lotz Kornéliáról mintázta, akiről több mint száz képet festett, és akinek portréival egy külön termet töltöttek meg az 1905-ben rendezett emlékkiállításon.

A SZÉPSÉG IDŐTÁLLÓ ESZMÉNYE

Lotz Károly az 1880-as évek közepétől kezdve, az 1890-es évek végéig festette újabb és újabb változatban az Ámor és Psyche téma variánsait. Olykor a mitológiai szerelmes ifjú pár eszményi összefonódását festi, ahol Ámor még csak kis puttó, aki a szűzi Psychével játszadozik, máskor magából Psychéből is múzsa lesz, aki a költészetet, zenét jelképezi, vagy pedig más eszmét fejez ki. Az évszakok allegóriái is ebbe a kompozíciócsoportba tartoznak. A Nyár és az Ősz allegóriáját ismerjük közülük – jelen esetben a nőalak attribútuma a sarló. Valamennyi ilyen témájú képe dekoratív pannó jellegű, tulajdonképpen nem egyszerű ábrázolás, hanem a szépség örökérvényű eszményének festői kifejezése.

A *Nyár allegóriáját* oktagonális formája teszi még különlegesebbé. A szárnyas ifjú félaktja arcát karjával elfedve, a Nyár merészen rövidülő aktja, frontálisan ábrázolva, felhőn pihelve ragyog. A festmény színkezelése és a kompozíciós megoldások egyszerre bizonyítják a mester bravúros kolorizmusát, és jártasságát az illuzionisztikus elemek alkalmazása terén.

Hársfalvi Magdolna

